

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΛΗΔΡΑ ΠΑΛΑΣ

Εδώ και αρκετό καιρό, διάφορες οργανωμένες ομάδες πολιτών, προσέρχονται τα Σαββατοκυριάκα στο σημείο ελέγχου του Λήδρα Πάλας, με στόχο τη διαφώτιση των τουριστών, τους οποίους προσπαθούν να αποτρέψουν από του να επισκεφθούν τα κατεχόμενα.

Στην προσπάθεια αυτή παίρνουν μέρος κατά κύριο λόγο το ΠΑΚ και κατά διαστήματα διάφοροι προσφυγικοί σύλλογοι και άλλες ομάδες, ενώ ταυτόχρονα σημαντική είναι η παρουσία ανθρώπων που έχουν αγνοούμενα πρόσωπα. Επίσης τα Σαββατοκυριάκα οργανώνεται μεταφορά μαθητών, προσκόπων, κ.α., σε μια προσπάθεια ενίσχυσης των εκδηλώσεων.

Κύριος στόχος της προσπάθειας, που σε μεγάλο βαθμό επιτυγχάνεται, είναι να μη μεταβαίνουν οι τουρίστες από το εξωτερικό στα κατεχόμενα, ώστε να στερείται το παράνομο καθεστώς σημαντικών εσόδων.

Συνθετικά στοιχεία της διαφώτισης είναι το πάντα άλυτο πρόβλημα των Ελληνοκυπρίων αγνοουμένων, η στέρηση του δικαιώματος των προσφύγων να επιστρέψουν στα σπίτια και στις κατεχόμενες πόλεις και χωριά τους, η προσπάθεια σκιαγράφησης των ανελεύθερων συνθηκών που επικρατούν στα κατεχόμενα.

Οι εκδηλώσεις αυτές δεν έχουν τύχει της ενθάρρυνσης του επίσημου Κράτους, τυγχάνουν όμως της ανοχής του, άνκαι σε κάποιες περιπτώσεις η Κυβέρνηση δια του Κυβερνητικού Εκπροσώπου άφησε να νοηθεί, ότι θα προτιμούσε να μη γίνονται οι εκδηλώσεις αυτές. Ωστόσο οι εκδηλώσεις αυτές τυγχάνουν της επιδοκίμασias ορισμένων κομμάτων όπως της ΕΔΕΚ, του ΔΗΚΟ και διάφορων οργανώσεων που πρόσκεινται στο ΔΗΣΥ, ενώ τυγχάνουν της πλήρους υποστήριξης της Αρχιεπισκοπής, η οποία ενθαρρύνει και συντηρεί ποικιλοτρόπως την όλη υπόθεση.

Ο Νεοκυπριακός Σύνδεσμος εκτιμά ότι τα ελατήρια αυτής της προσπάθειας, έχουν τις ρίζες τους στο για 25 σχεδόν χρόνια συνεχιζόμενο πρόβλημα της κατοχής και στην έλλειψη προοπτικής επίλυσης του Κυπριακού στο προβλεπτό μέλλον. Ακόμα κατανοεί το δικαίωμα και τον άσβεστο πόθο των συγγενών των αγνοουμένων, να διακριβώσουν τη τύχη των αγαπημένων τους προσώπων. Ωστόσο θα πρέπει να επισημανθεί ότι, ο όλος χειρισμός του θέματος τυγχάνει εκμετάλλευσης από μέρους των οργανωτών.

Είναι η άποψη του Νεοκυπριακού Συνδέσμου ότι μ' αυτό τον τρόπο, όχι μόνο δεν εξυπηρετούνται τα δίκαια της Ελληνοκυπριακής κοινότητας και ολόκληρου του Κυπριακού λαού, όχι μόνο δεν επισπεύδεται η λύση του Κυπριακού και η διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων αλλά αντίθετα πλήττεται η

επικοινωνία ανάμεσα στις δυο κοινότητες, δημιουργείται πικρία, καλλιεργείται η μισαλλοδοξία και ο σοβινισμός, και εξυπηρετούνται οι σκοποί του κ. Ντενκτάς. Η κατάσταση στα κατεχόμενα, καθολογία των ιδίων των Τουρκοκυπρίων, καθόλου δεν είναι καλή. Πράγματι, κάτω από ένα κατ'επίφαση δημοκρατικό καθεστώς, βαριά είναι η μπότα της Τουρκίας, η οποία αποφασίζει για όλα τα ουσιαστικά θέματα στα κατεχόμενα. Ο στρατός βρίσκεται παντού, ενώ εμφανής είναι και η παρουσία των εποίκων. Ακόμα εμφανής είναι η διαφορά στο βαθμό οικονομικής ανάπτυξης ανάμεσα στα δυο μέρη της Κύπρου καθώς επίσης και οι σχετικά δύσκολες συνθήκες διαβίωσης των Τουρκοκυπρίων, όλα απότοκα των διαφορετικών συνθηκών διαβίωσης στα δυο μέρη που χωρίστηκε η πατρίδα μας. Όλα αυτά, στο βαθμό που θα ήταν χρήσιμο να τα ξέρουν, δεν αφήνουμε τους τουρίστες να τα διαπιστώσουν ιδίως όμμασιν, αφού τους αποτρέπουμε και καταφέρνουμε τις πιο πολλές φορές να μην περάσουν από την άλλη μεριά.

Αλλά πόσο πράγματι στερούμε πόρων, τον από όλους τους Ελληνοκυπρίους και αρκετούς Τουρκοκυπρίους, αντιπαθητικό κ. Ντενκτάς και πόσο το δυσκολεύουμε να διοικεί την Τουρκοκυπριακή κοινότητα και να καταφέρνει να επιβιώνει το καθεστώς του; Είναι γνωστό ότι η λεγόμενη Τ.Δ.Β.Κ. δεν είναι οικονομικά βιώσιμη και ουσιαστικά συντηρείται από την Τουρκία. Δεν είναι πολύς καιρός που ο κ. Ντενκτάς κατάφερε να εξασφαλίσει από μέρος της Τουρκίας οικονομική βοήθεια ύψους \$260 εκατ. και αν οι ενέργειες του Λήδρα Πάλας κατάφεραν να του στερήσουν άλλο μισό εκατομμύριο, δε θα δυσκολευτεί ασφαλώς η Τουρκία τα \$260 εκατ. να τα κάμει \$260 και μισό, αφού για την ώρα στόχος της είναι να εμφανίζει τα κατεχόμενα σαν αυθύπαρκτη πολιτική οντότητα.

Και όταν καμμιά ουσιαστική ζημιά δε γίνεται στον κ. Ντενκτάς, εκείνοι που πλήττονται από τη μη μετάβαση των τουριστών στα κατεχόμενα, είναι οι Τουρκοκύπριοι που έχουν περίπτερα, καταστήματα που πουλούν σουβενίρ ή εστιατόρια, που χάνουν έτσι τη ζήση τους. Και κάποια στιγμή που δε τα βγάζουν πέρα, ακολουθούν τα βήματα των άλλων 40.000 που έχουν από το 74 μεταναστεύσει, καταλήγοντας κάπου στην Αυστραλία, τον Καναδά ή την Αγγλία. Θέλουμε οι Ελληνοκύπριοι κάτι τέτοιο; Θέλουμε κάποια στιγμή να μην υπάρχουν Τουρκοκύπριοι αλλά μόνο έποικοι, που δεν έχουν καμμιά σχέση με μας και που κανένα πρόβλημα δεν έχουν να λύσουν, αφού το δικό τους πρόβλημα το έχουν ήδη λύσει, εξασφαλίζοντας στέγη και εργασία με δική τους κατά το μάλλον ή ήττον επιλογή; Είναι η άποψή μας ότι, όταν θάχουν αδειάσει τα κατεχόμενα από τους Τουρκοκύπριους και θα κατοικούνται μόνο από εποίκους, δεν θα υπάρχει τρόπος αναίρεσης της εισβολής και της διχοτόμησης. Το Κυπριακό θα το έχει λύσει ο χρόνος και αν θα υπάρχει θέμα επικοινωνίας θα είναι με ένα καθαρά ξένο λαό και όχι συμπατριώτες.

Αλλά ας δούμε πόσο συνεισφέρει αυτού του είδους η διαφώτιση, ώστε να υποβοηθηθεί η επίλυση του Κυπριακού. Κατ'αρχή οι τουρίστες που μας έρχονται, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, δεν ανήκουν στην κατηγορία αυτών που επηρεάζουν τα κέντρα αποφάσεων, οι οποίοι ασφαλώς δεν αναμένουν να ενημερωθούν στη μέση του δρόμου, όταν κάμνουν τουρισμό. Οι τουρίστες που μας έρχονται, είναι απλοί άνθρωποι που σκοπό έχουν να

χαρούν τον ήλιο και τις παραλίες μας, απολαμβάνοντας αμέριμνα το ποτό και το φαγητό τους και να γνωρίσουν τη φύση της Κύπρου και τον τρόπο ζωής των Κυπρίων. Ακόμα έχουν την περιέργεια να δουν “τι υπάρχει από την άλλη πλευρά, αυτών των για πολλά χρόνια τσακωμένων και αλληλοϋποβλεπόμενων Κυπρίων”. Ακριβώς όπως και στην περίπτωση των Κυπρίων τουριστών που ταξιδεύουν στο εξωτερικό, ούτε οι εδώ τουρίστες θα ήθελαν να εμπλακούν σε άλυτα ντόπια προβλήματα και διαμάχες αλλά ξέγνοιαστα και μακριά από σκοτούρες και προβλήματα, να περάσουν την εδώ διαμονή τους.

Επομένως, η διαφώτιση στο οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας, ανεξάρτητα από το ότι την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενοι δεν μεταβαίνουν τελικά οι τουρίστες στα κατεχόμενα, όχι μόνο δεν πετυχαίνει να ενημερώσει κατά τρόπο που επιστρέφοντας στη χώρα τους, να μετατρέψουν τη διαφώτιση σε κάτι θετικό για μας αλλά αντίθετα φεύγουν με μια γεύση απογοήτευσης, “γιατί δεν τους άφησαν να δουν την άλλη πλευρά”. Κι αυτοί που δεν τους άφησαν είναι οι Ελληνοκύπριοι..

Το πρόβλημα των αγνοουμένων, αποτελεί την κατ’εξοχήν τραγική πλευρά του Κυπριακού προβλήματος και η παρουσία των μανάδων ή των συζύγων στο οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας δεν μπορεί παρά να συγκινήσει. Όμως πόσο βοηθά όλη αυτή προσπάθεια στη λύση του προβλήματος των αγνοουμένων; Το πρόβλημα των αγνοουμένων - που υπάρχει και από τις δυο πλευρές χωρίς να συνειδητοποιείται από Ελληνοκυπριακής πλευράς - δεν μπορεί να λυθεί ή να προωθηθεί από τους τουρίστες. Θα λυθεί όταν θα επιδειχθεί η βούληση από τα εμπλεκόμενα μέρη και όταν τα τελευταία - μαζί και η δική μας πλευρά - θα είναι έτοιμα να επωμισθούν το σχετικό πολιτικό κόστος. Το ίδιο εύκολα θα ξεθωριάσουν και θα ξεχαστούν οι εντυπώσεις από το πρόβλημα της προσφυγιάς..

Όσο για τη σκιαγράφηση της “βαρβαρότητας” που επικρατεί στην άλλη πλευρά, γίνεται κατ’αρχήν η παρατήρηση ότι, δεν μπορούμε να ταυτίζουμε ολόκληρο τον Τουρκοκυπριακό πληθυσμό με κάποιους Τουρκοκύπριους εξτρεμιστές ή τους γκρίζους λύκους, όπως δεν μπορούμε να ταυτίζουμε ολόκληρο τον Ελληνοκυπριακό πληθυσμό με κάποιους εξτρεμιστές και τα εγκληματικά στοιχεία της Τόχνης και της Μαράθας. Εν πάση περιπτώσει, όσο κι αν κάποιων στα κατεχόμενα θα μπορούσε η συμπεριφορά να χαρακτηριστεί ως εγκληματική, αναπόφευκτα στους ξένους θα δημιουργείται η απορία “πως είναι δυνατόν οι Ελληνοκύπριοι να θέλουν να ξανασιμίζουν με κάποιους, των οποίων θεωρούν τη συμπεριφορά βάρβαρη και εγκληματική;

Συμπερασματικά, οι εκδηλώσεις στο οδόφραγμα, έρχονται σε σύγκρουση με τις προσπάθειες για επικοινωνία ανάμεσα στις δυο κοινότητες και την επανένωση της Πατρίδας μας καθώς και με την ευρύτερη πολιτική του Κράτους, η οποία κινείται στα πλαίσια της συνδιαλλαγής και της συνεννόησης. Πέρα από το ότι κατά τρόπο ανεπίτρεπτο εκμεταλλεύονται τον πόνο και τα αισθήματα των συγγενών των αγνοουμένων, αυτοί που ξεκίνησαν και συντηρούν τις εκδηλώσεις στο Λήδρα Πάλας χρησιμοποιούν κατά κόρον το ηρωικό/συγκινησιακό στοιχείο, δημιουργώντας ζημιά στις ήδη διαταραγμένες

σχέσεις των δυο κοινοτήτων, ενισχύοντας την καχυποψία, τη μισαλλοδοξία και τον εθνικισμό, παίζοντας ταυτόχρονα το παιγνίδι του κ. Ντενκτάς περί του αβίωτου των δυο κοινοτήτων και της ανάγκης ύπαρξης δυο χωριστών κρατών ή της διχοτόμησης.

Οι ενέργειες που πρόσφατα ξεκίνησαν για τη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων και των δυο πλευρών, πρέπει να βοηθηθούν και να συνεχιστούν, ώστε να υπάρχουν θετικά αποτελέσματα. Δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση οι οποιοσδήποτε σκοπιμότητες να αφεθούν να θέσουν σε κίνδυνο την κινητικότητα, που ύστερα από πολλά χρόνια μπόρεσε να δημιουργηθεί.

Είναι η γνώμη μας ότι η Κύπρος δε χρειάζεται αυτή τη στιγμή ούτε μεγαλόσχημες κουβέντες, ούτε αφορισμούς, ούτε κηρύγματα από καθέδρας, ούτε μετασηματισμό του ανθρώπινου πόνου σε ηρωικές φαιδρότητες. Εκείνο που χρειάζεται είναι σωστούς προσανατολισμούς, φρόνηση, διορατικότητα, πραγματισμό και προπάντων βούληση για λύση του Κυπριακού.

Οι εκδηλώσεις που συνεχίζουν για αρκετούς μήνες, ενώ κανένα όφελος δεν προσπορίζουν στις προσπάθειες για λύση του Κυπριακού, δυσκολεύουν τις διακοινοτικές σχέσεις, ενώ ταυτόχρονα προσφέρουν στον κ. Ντενκτάς τα ερείσματα για να κάμει ακόμα πιο δύσκολη την επικοινωνία ανάμεσα στις δυο κοινότητες.

Είναι η άποψή μας ότι η Κυβέρνηση αλλά και τα κόμματα, δεν μπορούν για τις οποιοσδήποτε σκοπιμότητες να ανέχονται να καταστρατηγούνται βασικές αρχές, της δικής τους πολιτικής, όπως εκείνες της καλλιέργειας εμπιστοσύνης, της συνδιαλλαγής και της λύσης μέσω συνομιλιών.

Οι πολίτες έχουν κάθε δικαίωμα να εκφράζουν απόψεις. Όμως η προδιαγραφή και η εφαρμογή της επίσημης πολιτικής δεν μπορεί παρά να αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του Κράτους.

Ανάμεσα στην υπόθαλψη της δημαγωγίας, της καπηλείας, της εκμετάλλευσης του ανθρώπινου πόνου και της ευθύνης, η Κυβέρνηση και τα κόμματα δεν μπορούν παρά να επιλέξουν την ευθύνη. Αυτό επιβάλλουν η σοβαρότητα, η συνέπεια και η ωριμότητα.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
8.5.1998